

BOLSHEVIKIT JA PIKKUPORVARISTO

Tällaisella otsikolla „Novyje Sily”⁵⁴ julkaisi kirjoituksen, joka antaa hyvää aihetta muutamii selityksiin.

Lehti on tyytymätön siihen, että jaamme „kuluneesti” porvariston pikkuporvaristoon, joka on vallankumouksellista, ja liberaaliseen porvaristoon. Kadetteja äänestivät epäilemättä monet pikkuporvarit, sanoo trudovikkien äänenkannattaja toistaen menshevikkien tavanomaisen todisteen.

Niin, monet pikkuporvarit äänestivät kadetteja. Se on totta. Mutta puolueen luokkaluonnetta ei saa arvioida vain sen mukaan, että *tällä hetkellä* sen puolesta äänestivät muun muassa ne ja ne ainekset. Saksalaisten sosialidemokraattien puolesta äänestävät epäilemättä monet pikkuporvarit ja saksalaisen „keskustan” puolesta monet työläiset. Mutta luultavasti „Novyje Sily” lehti ymmärtää, ettei tästä voida tehdä sitä johtopäätöstä, että „kulunut” työtekevien luokkien jako pikkuporvaristoon ja proletariaattiin olisi väärä.

Koko kadettipuolueen historia kokonaisuudessaan ja erikoisestikin viimeksi toimitetut vaalit osoittivat selvästi, että tämän puolueen *luokkaperustan* muodostavat kapitalistista taloutta harjoittava tilanherra, keskiporvari ja porvarillinen intelligentti. Kansanjoukot, s.o. kaupunkien pikkuporvariston ja myös talonpoikaiston laajat kerrokset, ovat vieraita tälle puolueelle, joka pelkää kaikkea joukkojen omatoimisuutta ja sotii sitä vastaan, puolustaa lunastamista, taistelee paikallisia agraarikomiteoita vastaan „nelikannan” pohjalla j.n.e. Vain sen vuoksi tapahtuikin niin hämmästyttävän nopea pikkuporvariston *erkaneminen* kadeteista viime vaaleissa. Talonpoikaisto, kuten tiedetään, ei lainkaan

kannattanut kadetteja ja eniten myötävaikutti heidän tappioonsa läänien vaalikokouksissa. Kaupunkien pikkuporvaristo, kuten totesimme „Novyi Lutsh” lehden 1. numerossa*, antoi kaupungeissa heti 41 tuh. ääntä vasemmistoblokille kadettien 74 tuhatta ääntä vastaan, vaikka vasemmistolla ei ole jokapäiväisiä lehtiä j.n.e.

Kadetit ovat liberaaliporvarien puolue. Tämän luokan taloudellinen asema panee sen *pelkäämään* talonpoikien voittoa ja työläisten yhteenliittyneisyyttä. Siitä johtuu kadettien kiertämätön, eikä suinkaan satunnainen pyrkimys kääntyä oikealle, hieromaan kauppoja taantumuksen kanssa, sitä nopeammin, mitä nopeammin kansanjoukot vasemmistolaistuvat. Taloudellinen välttämättömyys eikä mikään sattuma aiheutti sen, että Duuman hajottamisen jälkeen proletariaatti, talonpoikaisto ja kaupunkien pikkuporvarillinen köyhälistö tavattomasti vasemmistolaistuivat, vallankumouksellistuivat, kun kadetit sen sijaan tavattomasti oikeistolaistuivat. Vain ne, jotka ovat politiikassa pikkuporvareita ja filistereitä, voivat olla siitä pahoillaan, voivat yrittää muuttaa tätä prosessia tai pysäyttää sen.

Meidän, sosialidemokraattien, tehtävä on toisenlainen: meidän on joudutettava joukkojen vapautumista kadettien hegemonian alaisuudesta. Tuota hegemoniaa tukevat perinnäistapa, liberaalien vanhat yhteydet ja vaikutus, heidän taloudellinen hegemoniansa pikkuporvariston suhteen, se osuus, joka heillä on porvarillisena intelligenssinä, liberaalisena virkamiehistönä j.n.e. Mitä selvemmin joukot tajuavat *omat* etunsa, sitä pikemmin ne käsittävät liberaalien vihamielisyyden joukkoliikettä kohtaan, sitä pikemmin ne erkanevat liberaaleista poliittisesti joihinkin demokraattisiin, vallankumouksellisiin järjestöihin, liittoihin, puolueisiin y.m. Muun muassa talonpoikaisto, joka Venäjällä käsittää kahdeksan tai yhdeksän kymmenesosaa koko pikkuporvaristosta, taistelee ennen kaikkea maasta. Liberaalinen tilanherra (ja sellainen on Venäjällä vielä olemassa: viime vaaleissa maanomistajain kuuria valitsi 24,4% kadetteja ja näitä vasemmistolaisempia) on tässä taistelussa talonpoikaa *vastaan*, ja liberaalinen virkamies, porvarillinen intelligentti on hyvin lähellä liberaalista tilanherraa. Juuri sen vuoksi talonpoikaisto vapautuu

* Ks. tätä osaa, s. 140. *Toim.*

kadettien vaikutuksen alaisuudesta paljon päättäväisemmin ja nopeammin kuin kaupunkien pikkuporvaristo. Talonpoikaiston voitto taistelussa maasta on Venäjän porvarillisen vallankumouksen voiton todellinen taloudellinen perusta. Liberaalit (muun muassa kadetit) ovat talonpoikaiston voitto *vastaan*; he puolustavat lunastamista, s.o. talonpoikaiston muuttamista osittain grossbaueriksi, osittain *preussilaistyypin* tilanherran knechtiksi. Juuri sen vuoksi porvarillis-demokraattisen vallankumouksen voitto Venäjällä *on mahdotonta* ilman talonpoikaiston vapauttamista liberaalien poliittisesta hegemoniasta. Talonpoikaiston voitto *hävittää* tilanherrain maanomistuksen ja antaa mitä täydellisimmän vapauden tuotantovoimien kehitykselle puhtaasti kapitalistisella pohjalla. Liberaalien voitto *säilyttää* tilanherrain maanomistuksen, puhdistaa sitä vain hiukkasen maaorjuuden piirteistä ja johtaa kapitalismin *vähemmän* nopeaan, *vähemmän* vapaaseen kehitykseen, niin sanoaksemme preussilais- eikä amerikkalaistyypin kehitykseen.

„Novyje Sily” ei ymmärrä tätä Venäjän vallankumouksen taloudellista luokkapohjaa, kun se sanoo: yhteiskunnallistaloudellisten vaatimusten kannalta pikkuporvaristo on lähempänä liberaaleja ja poliittisten vaatimusten kannalta — lähempänä proletaareja, ja „vallankumouksen painopiste” on siirtymässä „politiikkaan”. Koko tämä „Novyje Silyn” järkeily on pelkkää sekasotkua. Pikkuporvari, ja muun muassa talonpoika, on tietysti lähempänä liberaalia kuin proletaaria, lähempänä, sillä hän on *isäntä*, pientuottaja. Sen vuoksi olisi poliittisesti mahdotonta ja sosialismin kannalta suorastaan taantumuksellista yhdistää pikkuporvarit ja prolaarit samaan puolueeseen (mitä eserrät haluavat). Mutta Venäjän nykyisessä, porvarillis-demokraattisessa vallankumouksessa taistelua ei nyt käydä lainkaan isäntien ja työläisten antagonismin vuoksi (niin tulee olemaan sosialistisessa vallankumouksessa), vaan talonpojan ja tilanherran antagonismin vuoksi: „vallankumouksen painopiste” kallistuu tämän, *taloudellisen* eikä suinkaan „poliittisen” taistelun puoleen.

Mutta joskin vallankumouksemme on taloudelliselta sisältöltään porvarillinen (se on epäilemätöntä), niin tästä ei saa tehdä sellaista johtopäätöstä, että porvaristolla on vallankumouksessamme johtava osuus, että porvaristo on

sen liikkeellepaneva voima. Tällainen johtopäätös, jonka Plehanov ja menshevikit tavallisesti tekevät, on marxilaisuuden madaltamista, irvikuva marxilaisuudesta. Porvarillisessa vallankumouksessa voi olla johtajana niin liberaalinen tilanherra yhdessä tehtailijan, kauppiaan, asianajajan y.m. kanssa kuin proletariaattikin yhdessä talonpoikaisjoukkojen kanssa. Kummassakin tapauksessa säilyy kumouksen porvarillinen luonne, mutta kumouksen puitteet, sen ehdot proletariaatin etujen kannalta, sen ehdot sosialismin etujen kannalta (*se on* ennen kaikkea tuotantovoimien nopean kehityksen kannalta) ovat edellisessä ja jälkimmäisessä tapauksessa *aivan erilaiset*.

Tästä bolshevikit johtavat sosialistisen proletariaatin perustaktiikan porvarillisessa vallankumouksessa: on saatava mukaan demokraattinen pikkuporvaristo, etenkin talonpoikaisporvaristo, vieroitettava se liberaaleista, halvaannutettava liberaalisen porvariston horjuvaisuus, kehitettävä *joukkojen* taistelua maaorjuuden ja muun muassa tilanherrain maanomistuksen kaikkien jälkien täydellisen *hävittämisen* puolesta.

Kysymys Duuman puhemiehistöstä oli porvarillisessa vallankumouksessa noudatettavan sosialidemokraattisen yleisen taktiikan osakysymys. Sosialidemokraattien olisi pitänyt *saada* trudovikit *eroon* kadeteista joko äänestämällä trudovikkia tai pidättäytymällä mielenosoituksellisesti selittäen pidättäytymisensä syyt. „Novyje Sily” on nyt tunnustanut, että kadettien neuvottelukokoukseen meneminen oli *virhe* vasemmistolaisten taholta. Se on arvokas tunnustus. Mutta „Novyje Sily” erehtyy pahasti ajatellesaan, että „se oli käytännöllisessä laskelmassa sattunut virhe eikä periaatteellinen virhe”. Kuten olemme osoittaneet, tuollaisen mielipiteen pohjana on se, ettei ymmärretä porvarillisessa vallankumouksessa noudatettavan sosialistisen proletariaatin taktiikan perusteita, sen periaatteita.

Vain tältä näkökannalta voidaan löytää oikea vastaus niihin osakysymyksiin, jotka aiheuttavat päänsärkyä „Novyje Sily” lehdelle.

Miten „voidaan taata, etteivät pikkuporvaritkin, jotka „Novyi Lutsh” on tunnustanut liittolaisiksi, käännä selkäänsä vasemmistolaisille ja loikkaa kadettien leiriin”? Juuri sen vuoksi, ettei sitä voida taata, me *vastustamme* kaikkia trudovikkien kanssa tehtäviä vakinaisia sopimuksia.

Meidän linjanamme on „kulkea erikseen, *lyödä yhdessä*” sekä mustasotnialaisia että kadetteja. Juuri niin me menetelimme Pietarin vaaleissa ja tulemme menettelemään aina.

Kadeteista voidaan vieroittaa osa pikkuporvareista, väittää „Novyje Sily”.— Voidaan, kuten me vieroitimmekin osan kadettimaisesta „Tovarishthista” Pietarin vaaleissa. Saadaksemme sen aikaan meidän pitää kulkea horjumattomasti omaa, vallankumouksellista tietämme ja olla välittämättä siitä, mitä sanoo kadettilainen Marja Aleksejevna.

Lainsäädäntötyö „on välttämättä annettava kadettien huostaan”. Ei sinnepäinkään. Kadeteilla Duuman liberaalisen „keskustan” johtajina on ilman meidän tukeamme ylivoima mustasotnialaisiin nähden. Sen vuoksi meidän on esitettävä omia, ei liberaalisia eikä pikkuporvarillisia, vaan sosialidemokraattisia lakiehdotuksia, jotka on kirjoitettu vallankumouksellisella eikä kansliamaisella kielellä, *ja asetettava ne äänestettäväiksi*. Äänestäkööt niin mustasotnialaiset kuin kadetitkin niitä kumoon. Silloin me ryhdymme arvostelemaan armottomasti kadettien ehdotusta ja tekemään järjestelmällisesti korjausehdotuksia. Kun korjausehdotukset on tehty, pidättäydymme äänestämästä kadettien ehdotusta kokonaisuudessaan, annamme kadettien peitota mustasotnialaisia ja olemme ottamatta kansan edessä itsellemme vastuuta kadettien valedemokratismien rujoudesta ja halpahintaisuudesta.

„Novyi Lutsh” № 6,
helmikuun 25 pnä 1907
Allekirjoitus: N. L e n i n

Julkaistaan „Novyi Lutsh” lehden
tekstin mukaan